

Za pověstí o Kryštofu Harantovi, rytíři z Polžic

NA KOLE ZA POZNÁNÍM

Start a cíl: Konstantinovy Lázně nebo Mrázov
Délka: 40 km
Náročnost: těžká trasa s velkým převýšením
Vhodné kolo: horské

Historika o Kryštofu Harantovi má však ještě smutnou dohru. Když byla v roce 1620 prohrána bitva na Bílé hoře, dlel Kryštof Harant s jinými šlechtici v Praze, zatímco se jeho Kunhuta v Polžicích strachovala o jeho ohrožený život. Jedné noci objevil se před zámek vybraně oděný pár a naléhavě prosil o nocleh. Kunhuta svolila a promočené přívětivě přijala. Jedli a pili, neřekli však, odkud přicházejí. Sotva se odebrali na lůžko, vrátil se Harant. Kunhuta ho zpravila o těch lidech. Harant poznal ten pár a řekl své paní: „Vzala jsi do domu králova nepřítel! Je to Bedřich Falcký a jeho choť.“ Pak vzbudil královský pár a vybízel je k útěku. Sotva zmizeli, přivčali cisařští jezdci. Předali Harantovi dopis, kterým byl neprodleně žádán, aby se dostavil do Prahy. Když přelétl rádky, vypadl mu list z chvějících se rukou. Kunhuta jej uchopila a po přečtení klesla s výkřikem manželovi k nohám. Harant k ní poklekl, vtiskl jí ještě poslední polibek na bledé rty a pak následoval vojáky do Prahy. Tam mu byla spolu s mnohými dalšími zemskými šlechtici na Staroměstském náměstí sfata hlava.

Na kole alejí i přes brody

K návštěvě míst, o kterých pověst vypráví, použijeme okruh, na který lze nastoupit v Mrázově nebo v Konstantinových Lázních. Z Konstantinových Lázní se vydáme po trase 306 směrem na Bezručice a Klášter Teplá. Po projetí Starých Lázní nás čeká mírné stoupání po cestě lemované alejí mladých stromů, které vysázely děti ze Základní školy v Bezručicích. Na vrcholu stoupání se otevře pěkný výhled na Bezručice. Trasa 306 odbočuje na okraji Bezručic doleva a my po ní budeme pokračovat dlevo směrem na Pačín do Louček na rozcestí s trasou 2208. U pomníčku pod starým kaštanem sjedeme se silnice doleva na prašnou cestu k lesu. Pokud byla závora na kraji lesa zavřená, máme naději, že tady nepotkáme žádná auto. Stejná překážka nás čeká na výjezdu z lesa na silnici. Souběh tras 2208 a 2212 nás dovede

JEN TOTO zbylo ze Sv. Vojtěcha.

BONĚNOVSKÝ kostel Všech svatých v roce 2009.

SJEZD do Boněnova krajem tepelské planiny.

Foto na stránce Jiří Bízek

Kryštof Harant

Jednoho letního dne roku 1597 byl Kryštof Harant, rytíř z Polžic, na návštěvě u svého přítele Jindřicha Mila z Lestkova.

Při návratu domů byl však na cestě překvapen bouří a bloudě dostal se do tmavé, lesem porostlé rokle u Kohoutova, nazývané „Peklo“. Postavil se pod strom, aby počkal na konec bouřlivého deště a až vyjde měsíc. Únavou se mu zavíraly oči, když tu jeho pozornost zaujal zvláštní rozhovor. „Ty, Petře,“ řekl hlas, „zaved to děvče do jeskyně!“ A Petr odpověděl: „Dobrá! Jen chci nejprve dát naši zlatou kořist do bezpečí, pak přijde na řadu vzácná hradní slečinka.“ Harant rychle rozpoznal vážnost situace. Tiše se plížil od stromu ke stromu a uviděl tři chlápky zahalené do mnišského roucha. Dva z nich stoupali k Ovčímu vrchu a třetí přišel dolů do rokle. Tady otevřel tajná padací dvířka a zmizel pod nimi. Byl to vchod do podzemní jeskyně. Harant neváhal, plížil se za loupežníkem, rychle zavřel padací dveře a přiválil na ně balvan. Pak našel uloupenou šlechtickou slečnu a pospíchal s ní odtud. Tu přerušil noční ticho ječivý hvízd výstřelů. Ti dva, kteří před několika minutami stoupali k Ovčímu vrchu, se vraceli, pronásledováni Bezručickými, kteří vyběhli, aby přivedli zpět odvláčenou dceru jejich pána. Loupežníci uprchli dolů k jeskyni, našli však přístup ke svému podzemnímu úkrytu zatarasený. Dříve než mohli odstranit balvan, který na něj Harant přiválil, byli svými pronásledovateli dostihnuti a v drsné řeži pobiti nebo zajati. Nyní vystoupil i Harant se zachráněnou pannou mezi lid. Ihned poznali dívku a volali radostně: „Kunhuta! Kunhuta žije!“ Na zpáteční cestě jim již přijel Hanuš Elbogner na koni v ústřety a se slzami radosti přivinul zachráněnou dceru na svou hrud. Na znamení díků a radosti uspořádal Bezručickým slavnost a písemně potvrdil a rozšířil jejich práva a svobodu. Harant si vzal Kunhutu za ženu na svůj zámek v Polžicích a s její rukou dostal i majetek Hanuše Elbognera na Bezručicích.

úryvek z knihy *Náš rodný kraj*, vydané prof. Dr. Lerchem v roce 1937

po silnici do Křepkovic. Tady se na křižovatce dáme doleva a po trase 2208 projedeme Pěkovici. Na vrcholu se před Beranovkou cyklistické značení odbočuje ze silnice doleva do zaniklé vsi Domaslavičky. My se budeme držet silnice a dojedeme po ní do Mrázova. V místech, kde zprava vyústí lesní cesta s cyklotrasou 361 a červenou turistickou značkou, je důvod ke krátké zastávce. Tabule u silnice tady upozorňuje na vesnici Svatý Vojtěch, jejíž historie sahá až do 10. století. Po roce 1948 byly domy vyklizeny, kostel odsvěcen a ves byla přeměněna na minometnou střelnici.

Ještě před prvními mrázovskými domky odbočíme na křižovatce doleva směrem na Bezvěrov a Michalovy Hory. Tabule u silnice hlásá, že se tato komunikace v zimě neudrží, to nám ale nevádí. Vlevo

ještě jednou pohledem zavadíme o magické místo, kde stával Svatý Vojtěch, a začneme si vychovávat jízdu po úzké silničce lemované nádherným stromořadím mohutných stromů. Zvlášť úžasný je úsek silnice mezi Bezvěrovem a vrcholem stoupání. Průjezd pod vzrostlým stromořadím, v němž převažuje jasan ztepilý, je nezapomenutelným zážitkem v každém ročním období. Na vrcholku stoupání stojí za

to se zastavit. Před námi se otevře impozantní výhled na údolí Kosiho potoka i na pohraniční hřebeny Šumavy a Českého lesa. Následuje sjezd do Boněnova. Odbočovat doleva na neznačenou polní cestu budeme ještě před prvními boněnovskými domy. Stojí ale za to zajet se podívat na zdejší novorenesanční kostel Všech svatých, který se díky občanskému sdružení pozvolna přeměňuje z ruiny na důstojnou

PODROBNÉ VEDENÍ linie trasy na mapě najdete na: <http://www.cykloserver.cz/f/4c77157206/>

Užitečné informace

Občerstvení na trase: Bezručice, Teplá (mimo trasu), Krasíkovský dvůr, Kokašice, Konstantinovy Lázně
Cykloservisy na trase: na trase ani v blízkém okolí není
Dostupnost vlakem: Mrázov, Konstantinovy Lázně, Bezručice
Trasa: <http://www.cykloserver.cz/f/4c77157206/>

MOSTEK přes Hadovku.

SKÁLA nad Hadovkou.

dominantu vesnice. Pokračování po silnici bychom ztratili výšku a museli bychom pracně stoupat. Proto použijeme polní cestu odbočující nad Boněnovem a mezi pastvinami projedeme nad Hostičkov. Na silnici se dáme opět vlevo a dojedeme do Hanova. Z Hanova využijeme trasu

BOŽÍ MUKA u Pěkovic.

2216, která nás dovede po silnici do údolí potoka Hadovky. Odbočíme doprava na asfaltovou lesní svážnici, která vede po proudu Hadovky a dá se jet dost rychle. Proto pozor, ať vás nepřekvapí první brod, který se objeví za pravotočivou zatáčkou asi po 800 metrech jízdy od závory. Brody jsou tu celkem tři a následují krátce za sebou. Všechny jsou vydlážděné kameny. Potok se dá přejít i přes lávku po pěši.

Právě tady se odehrával příběh z pověstí. Příroda tady nabízí spoustu půvabných zákoutí. Cesta vede chvíli vysoko nad potokem, chvíli těsně po jeho břehu a okolní lesy se rozprostírají na skalnatých stráních. Za bývalým mlýnem opustíme cyklistické značení, odbočíme vlevo a po silnici vystoupáme ke krasíkovskému dvůru. Tady je možná krátká odbočka na hrad Švamberk nebo na Ovčí vrch. Potom sjedeme do Kokašic a odtud po trase 2206 dojedeme okolo kokašické železniční zastávky do Konstantinových Lázní.

Příští pátek:

Za rýžovištěm zlata na Radnicku

Trasu připravil Jiří Bízek, cyklista, znalec Konstantinolažeňska a autor knihy Konstantinolažeňsko na kole s 22 výlety pro silniční a horskou cyklistiku.

Seriál cyklovýletů po Plzeňském a Karlovarském kraji vzniká ve spolupráci s regionálním informačním portálem pro cyklisty plzenskonakole.cz.

plzenskonakole.cz